

[Kaj Hansen]

Med hensyn til tallet på de 55.000 kr. skal man altså ikke glemme, at der er mange i dette land, der må leve for et beløb, der er betydelig under dette.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Denne lovbestemmelse blev jo gennemført i sin tid efter røret omkring hr. Glistrup og hr. Glistrups nulskat, men der er grund til lige at minde om, at den nok også blev gennemført under indtryk af, at den tidligere finansminister Poul Møller netop på det tidspunkt udtalte til B.T., at indgreb mod nulindkomster kun var et spørgsmål om at ville det, så kunne man sagtens gøre det. Han føjede til, hvis jeg ikke husker meget galt, at han adskillige gange havde foreslået i den konservative gruppe, at det skulle gøres.

Der er også grund til her at minde om, at der i sin tid, da vi indførte § 28, blev nedsat et særligt udvalg, som skulle give råd om, hvorvidt den kunne administreres, og hvordan den skulle formuleres, for at der ikke kom væsentlige fortolkningsmæssige problemer. På den baggrund kan det virke noget overraskende, at man i dag kan konstatere, at bestemmelsen ikke har voldt administrative vanskeligheder af større betydning eller givet anledning til væsentlige fortolkningsmæssige problemer. Det virker næsten for godt til, at det kan være sandt, men jeg går da ud fra, at det er rigtigt. Alligevel, det undrer mig.

Nu er der fra flere af de andre ordførere bedt om, at vi i udvalget gør os umage med at kigge på det, og jeg vil gerne støtte det forslag, der kom fra hr. Anders Andersens side om, at vi i skatte- og afgiftsudvalget fik flere oplysninger. Bl. a. må det nu være muligt at få oplysninger frem for skatteåret 1976. I betragtning af al den diskussion, der i sin tid var, virker det, der står i bemærkningerne, på mig en lille smule for rosenrødt.

Der er efterhånden en stærk tilslutning til, at vi må kigge på, om de 55.000 kr. ikke skal pristalsreguleres, og det er klart, at når det kommer fra så vidt forskellig side som SF og de konservative, så er det en ting, vi må se på i udvalget.

Som sagt, vi må kigge på det i udvalget. Det er overraskende glædeligt, hvis dette er ministerens tale kan holde.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må desværre erkende, at jeg selv har været med til at gennemføre denne lovgivning. Efter mange forhandlinger med hr. Grünbaum og andre i sin tid kom vi til det resultat, som står i den nuværende ligningslovs § 28, og det var jo, fordi vi ønskede at komme nulskatteyderne til livs. Desværre må jeg sige, efter at årene er gået, at jeg har en fornemmelse af, at nulskatteyderne lever i bedste velgående, mens dem, vi fangede i nettet, var de mindre fisk, som i grunden skulle udnytte deres afskrivningsmuligheder til en forcering af produktionen. Jeg er derfor ikke helt så sikker på forslaget, som jeg var dengang.

Jeg kan lige så godt sige til skatteministeren med det samme, at kan vi ikke hæve de 55.000 kr. op til mindst 85.000 kr., ja, så er vores indstilling den, at vi vil arbejde for at få denne paragraf ophævet.

Alfred Hansen (DR):

Den skattepligtige indtægt er jo ikke altid et udtryk for, hvad en familie reelt har at leve for. Det er jo sådan, at de afskrivningsmuligheder, som eksisterer i dag, naturligvis vil komme til at begunstige nogle, og de kan være et handicap for andre. Der kan foretages vilkårlige indgreb. Her synes jeg man som hovedregel, som retningslinje for en sådan afskrivningslov skal have, at man kun må skrive det af, som er ren slitage, hvoriom det ikke må have karakter af erhvervs-subsidier.

Den foreslåede ændring, lovforslag nr. L 168, vil nok fange nogle urimeligheder, men den vil sikkert også dræbe andre. Det er jo sådan, at i det øjeblik erhvervsdrivende nedtrapper deres skattepligtige indtægt – hvis man giver erhvervsfolk mulighed for at afskrive mere, end de måske reelt har brug for – kan de ved en sådan nedskrivning bringe den skattepligtige indtægt ned, så at de bliver yderligere begunstiget med hensyn til tilskud via ungdomsydelse og stipendier til eventuelle børn, der skal uddanne sig. Når vi fortsat har en støtteordning, der går ud fra forældrenes skattepligtige indtægt, vil de kunne få en større indtægt, end de ellers ville have fået.

Man kan godt være særdeles betænkelig ved, at man bemyndiger skattevæsenet til at beskatte privat forbrug, altså at man giver